

pe de altă parte, unitatea este răspunzătoare pentru prejudiciile cauzate cumpărătorilor prin încasarea unor supraprețuri, ea putând fi deci obligată – la cerere – să restituie ceea ce vânzătorii au încasat în plus (*Trib. Suprem, s. pen., dec. nr. 3326/1973, în R.R.D. nr. 3/1974, p. 127*). *✗ În prezent, delapidarea este incriminată în art. 295 CP.*

Decretul nr. 340 din 26 noiembrie 1981

privind regimul emițătoarelor radioelectrice

publicat în

B. Of. nr. 92 din 27 noiembrie 1981

– extras –

Art. 6.^[1] Deținerea, construirea, instalarea, experimentarea sau folosirea, fără drept, de emițătoare radioelectrice, precum și modificarea, fără drept, a caracteristicilor de lucru ale acestora constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Legislație conexă: O.U.G. nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice (M. Of. nr. 925 din 27 decembrie 2011).

Legea nr. 17 din 7 august 1990

privind regimul juridic al apelor maritime interioare,
al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice
exclusive ale României

republicată în

M. Of. nr. 252 din 8 aprilie 2014

– extras –

Art. 2. (1) Marea teritorială a României cuprinde fâșia de mare adiacentă țărmului ori, după caz, apelor maritime interioare, având lățimea de 12 mile marine (22.224 m), măsurată de la liniile de bază.

(2) *Liniile de bază* sunt liniile celui mai mare reflux de-a lungul țărmului sau, după caz, liniile drepte care unesc punctele cele mai avansate ale țărmului, inclusiv ale țărmului dinspre larg al insulelor, ale locurilor de acostare, amenajărilor hidrotehnice și ale altor instalații portuare permanente. (...)

[...]

Art. 5. Suprafețele de apă situate între țărmul mării și liniile de bază stabilite în art. 2 constituie apele maritime interioare ale României.

[...]

Art. 7. Zona contiguă a României este fâșia de mare adiacentă mării teritoriale care se întinde spre largul mării până la distanța de 24 mile marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în art. 2.

[...]

^[1] Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 26 din Legea nr. 187/2012.

Art. 9. (1) Zona economică exclusivă a României este instituită în spațiul marin al țărmului românesc la Marea Neagră, situat dincolo de limita apelor mării teritoriale și adiacent acestora, în care România își exercită drepturi suverane și jurisdicția asupra resurselor naturale ale fundului mării, subsolului acestuia și coloanei de apă de deasupra, precum și în ceea ce privește diferitele activități legate de explorarea, exploatarea, protecția, conservarea mediului și gestionarea acestora.

(2) În condițiile specifice determinate de dimensiunile Mării Negre, întinderea zonei economice exclusive a României se stabilește prin delimitare, pe bază de acord încheiat cu statele vecine ale căror țărmuri sunt limitrofe sau situate față în față cu litoralul românesc al Mării Negre, ținându-se seama de faptul că lățimea maximă a zonei economice exclusive, în conformitate cu prevederile Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, ratificată de România prin Legea nr. 110/1996, poate fi de 200 mile marine măsurate de la liniile de bază prevăzute la art. 2. (...) [...]

Art. 47. (1) În sensul prezentei legi:

1. prin *poluarea mediului marin* se înțelege introducerea de către orice persoană fizică sau juridică, direct ori indirect, de substanțe sau energie în mediul marin, când aceasta are sau poate avea efecte vătămătoare, cum ar fi daune aduse resurselor biologice, faunei și florei marine, riscuri pentru sănătatea omului, piedici pentru activitățile marine, inclusiv pescuitului și celorlalte utilizări legitime ale mării, alterarea calității apei mării din punct de vedere al întrebuințării acesteia și degradarea valorilor sale de agrement; (...)

3. prin *Convenția Marpol 73/78* se înțelege Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993, în versiunea sa actualizată; (...)

5. prin *navă* se înțelege orice construcție maritimă, indiferent de pavilion, inclusiv ambarcațiunile cu aripi portante, vehiculele cu pernă de aer, submersibilele, mijloacele plutitoare și platformele fixe sau plutitoare;

6. prin *substanțe poluante* se înțelege substanțele prevăzute în anexele I (Hidrocarburi) și II (Substanțe lichide nocive în vrac) la Convenția Marpol 73/78; (...) [...]

Capitolul VIII. Sancțiuni

Art. 49. (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă deversarea de substanțe poluante de pe o navă în:

a) apele maritime interioare sau acvatoriile porturilor, în care se aplică Convenția Marpol 73/78;

b) marea teritorială;

c) zona economică exclusivă sau într-o zonă echivalentă stabilită în conformitate cu dreptul internațional;

d) marea liberă.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită din culpă, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(3) Fapta prevăzută la alin. (1) care a cauzat o deteriorare semnificativă a calității apelor sau prejudicii semnificative vieții marine se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

(4) Fapta prevăzută la alin. (3), săvârșită din culpă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 50. În măsura în care nu contravine prevederilor dreptului internațional, jurisdicția penală a României se aplică și pentru faptele prevăzute la art. 49 săvârșite de pe nave străine:

a) în zona economică exclusivă a României sau într-o zonă echivalentă stabilită în conformitate cu dreptul internațional;

b) în afara teritoriului României și a zonei economice exclusive, dar care au cauzat sau riscă să cauzeze poluare pe teritoriul său ori în zona sa economică exclusivă, iar nava se află în mod voluntar într-un port sau terminal în larg al României;

c) în marea liberă, iar nava se află în mod voluntar într-un port sau terminal în larg al României.

Art. 51. (1) În aplicarea art. 230 alin. (1) din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr. 110/1996, faptele prevăzute la art. 49 săvârșite de pe o navă străină în afara teritoriului României se pedepsesc cu amendă în cazurile în care jurisdicția penală a României se aplică conform regulilor de drept intern sau internațional.

(2) În aplicarea art. 230 alin. (2) din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, faptele prevăzute la art. 49 alin. (1), (2) și (4) săvârșite de pe o navă străină în marea teritorială a României se pedepsesc cu amendă.

Art. 52. (1) Nu intră sub incidența art. 49 și 51 deversările de substanțe poluante care provin de la navele de război, de la navele de război auxiliare, precum și de la alte nave aparținând statului român ori altui stat sau exploatate de acesta și utilizate în momentul deversării exclusiv pentru un serviciu public, necomercial.

(2) Nu intră sub incidența art. 49 și 51 deversările de substanțe poluante care au fost produse în condițiile prevăzute de regulile 15, 34, 4.1 sau 4.3 din anexa I revizuită ori de regulile 13, 3.1.1 sau 3.1.3 din anexa II revizuită la Convenția Marpol 73/78.

(3) Nu intră sub incidența art. 49 și 51 faptele săvârșite de proprietar, de comandant sau de echipajul navei, dacă deversarea de substanțe poluante a fost produsă în condițiile prevăzute de regula 4.2 din anexa I revizuită sau de regula 3.1.2 din anexa II revizuită la Convenția Marpol 73/78.

Art. 53. (1) În cazul în care Autoritatea Navală Română constată săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege sau are cunoștință de riscul săvârșirii unei asemenea infracțiuni care cauzează ori poate cauza o poluare iminentă, trebuie să informeze de îndată celelalte state membre susceptibile de a fi expuse acestor prejudicii, precum și Comisia Europeană.

(2) În cazul în care Autoritatea Navală Română constată săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege sau are cunoștință de riscul săvârșirii unei asemenea

infrațțiuni, care poate fi supusă jurisdicției unui alt stat membru, trebuie să informeze de îndată respectivul stat membru cu privire la aceasta.

(3) Autoritatea Navală Română notifică de îndată statului de pavilion al navei sau oricărui alt stat în cauză măsurile luate în aplicarea prevederilor prezentei legi.

Art. 54. (1) În cazul infrațunilor care atrag competența mai multor state membre, România, prin autoritățile centrale competente, va coopera cu statele membre implicate, în special în ceea ce privește stabilirea condițiilor de urmărire penală, precum și a normelor privind asistența judiciară reciprocă.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Secretariatul general al Consiliului cu privire la decizia României de a aplica jurisdicția sa penală pentru infrațunilor prevăzute de prezenta lege, săvârșite de unul dintre resortisanții săi, în cazul în care acestea pot fi pedepsite penal la locul în care au fost săvârșite sau în cazul în care locul în care au fost săvârșite nu intră sub nicio jurisdicție teritorială, precum și pentru infrațunilor săvârșite în beneficiul unei persoane juridice al cărei sediu social este situat pe teritoriul său.

Art. 55. Se desemnează Autoritatea Navală Română ca punct de contact, în special în vederea schimbului de informații prevăzute la art. 53. Aceasta va transmite Comisiei Europene datele sale de contact.

Art. 56. În cazul infrațunilor prevăzute la art. 49, constatarea săvârșirii acestora și cercetarea penală revin organelor de urmărire penală.

Legislație conexă: ► Codul penal, art. 356 – „*Infectarea apei*”; ► Legea nr. 98/1992 pentru ratificarea Convenției privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București la 21 aprilie 1992 (M. Of. nr. 242 din 29 septembrie 1992); ► Legea nr. 6/1993 de ratificare a Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la 17 februarie 1978 (Marpol 73/78) (M. Of. nr. 57 din 18 martie 1993); ► Legea nr. 107/1996 a apelor (M. Of. nr. 244 din 8 octombrie 1996); ► Legea nr. 110/1996 privind ratificarea Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, și aderarea la Acordul referitor la aplicarea părții a XI-a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiat la New York la 28 iulie 1994 (M. Of. nr. 300 din 21 noiembrie 1996); ► Legea nr. 218/2011 pentru ratificarea Protocolului privind conservarea biodiversității și a cadrului natural al Mării Negre, semnat la Sofia la 14 iunie 2002, la Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București la 21 aprilie 1992 (M. Of. nr. 859 din 6 decembrie 2011); ► O.G. nr. 20/2012 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor generate de nave și a reziduurilor mării (M. Of. nr. 623 din 30 august 2012); ► Legea nr. 158/2014 pentru ratificarea Protocolului privind protecția mediului marin al Mării Negre împotriva poluării provenite din surse și activități de pe uscat, semnat la Sofia la 17 aprilie 2009 (M. Of. nr. 894 din 9 decembrie 2014); ► O.G. nr. 18/2016 privind amenajarea spațiului maritim (M. Of. nr. 658 din 29 august 2016); ► Legea nr. 31/2016 pentru aderarea României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007 (M. Of. nr. 219 din 24 martie 2016); ► Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, pentru infrațunilor de poluare (J.O. L 255 din 30 septembrie 2005).

Legea nr. 26 din 5 noiembrie 1990

privind registrul comerțului

republicată în
M. Of. nr. 49 din 4 februarie 1998

– extras –

Art. 29.^[1] Comerciantul^[2] este obligat să menționeze pe facturi, oferte, comenzi, tarife, prospecte și orice alte documente întrebuițate în comerț, numele/denumirea, sediul social, codul unic de înregistrare și, dacă este cazul, codul numeric personal. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

[...]

Capitolul V. Sancțiuni

[...]

Art. 45.^[3] Comercianții persoane fizice și reprezentanții asociațiilor familiale și ai persoanelor juridice, care nu se conformează obligațiilor prevăzute la art. 29, vor fi sancționați de organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei^[4], iar în cazul înscrierii unor date false, se vor aplica dispozițiile corespunzătoare din legea penală.

[...]

Art. 48.^[5] *Abrogat.*

Legislație conexă: Codul penal, art. 326 – „*Falsul în declarații*”.

Doctrină: ► AL. BOROI, M. GORUNESCU, I.A. BARBU, B. VIRJAN, *Drept penal al afacerilor*, ed. a 6-a, Ed. C.H. Beck, București, 2016; ► GH.I. IONIȚĂ, *Elemente de drept penal al afacerilor*, Ed. Pro Universitaria, București, 2016.

Practică judiciară: **Declaraarea unor date false la registrul comerțului.** Fapta inculpatului B.A. de a declara mincinos la registrul comerțului că părțile sociale la SC B.I. SRL au

[1] Art. 29 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 26 din Legea nr. 161/2003.

[2] Potrivit art. 6 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 409 din 10 iunie 2011), „(1) În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a Codului civil, referirile la comercianți se consideră a fi făcute la persoanele fizice sau, după caz, la persoanele juridice supuse înregistrării în registrul comerțului, potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege. (2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică termenului «comerciant» prevăzut în: a) Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată; b) Legea pomiculturii nr. 348/2003, republicată, cu modificările ulterioare; c) Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare; d) orice alte acte normative în care termenul «comerciant» are un înțeles specific dispozițiilor cuprinse în aceste din urmă acte normative. (3) În legislația privind protecția drepturilor consumatorilor, termenul «comerciant» se înlocuiește cu cel de «profesionist». În tot cuprinsul Legii nr. 29/1990, trebuie avute în vedere aceste dispoziții, acolo unde este cazul.

[3] Art. 45 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 31 din Legea nr. 161/2003.

[4] Sumele sunt exprimate în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

[5] Art. 48 a fost abrogat prin art. 32 din Legea nr. 187/2012.

fost cesionate societății N.E. Ltd și că noul administrator este S.I. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în declarații, prevăzută de art. 45 din Legea nr. 26/1990 (C.A. Târgu Mureș, s. pen., min. și fam., dec. pen. nr. 174/A din 22 mai 2014, www.rolii.ro).

Legea nr. 31 din 16 noiembrie 1990 a societăților^[1]

republicată în

M. Of. nr. 1066 din 17 noiembrie 2004

– extras –

Art. 6. (...) (2)^[2] Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile ori care au fost condamnate pentru infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii, infracțiuni de corupție, delapidare, infracțiuni de fals în înscrisuri, evaziune fiscală, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului^[3], republicată, sau pentru infracțiunile prevăzute de prezenta lege.

[...]

Art. 26.^[4] (1) Dacă există aporturi în natură, avantaje acordate oricărei persoane care a participat la constituirea societății sau la tranzacții conducând la acordarea autorizației, operațiuni încheiate de fondatori pe seama societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, fondatorii vor solicita judecătorului-delegat numirea unuia sau mai multor experți. Dispozițiile art. 38 și 39 se aplică în mod corespunzător.

(2) Raportul expertului sau experților va fi pus la dispoziția subscriitorilor, la locul unde urmează să se întrunească adunarea constitutivă.

[...]

Art. 38.^[5] (1) La societățile pe acțiuni, dacă există aporturi în natură, avantaje rezervate oricărei persoane care a participat la constituirea societății sau la tranzacții conducând la acordarea autorizației, operațiuni încheiate de fondatori pe seama societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, judecătorul-delegat numește, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii, unul sau mai mulți experți din lista experților autorizați. Aceștia vor întocmi un raport cuprinzând descrierea și modul de evaluare a fiecărui bun aportat și vor evidenția dacă valoarea acestuia corespunde numărului și valorii acțiunilor acordate în schimb, precum și alte elemente indicate de judecătorul-delegat.

^[1] Titlul Legii nr. 31/1990 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 18 pct. 1 din Legea nr. 76/2012.

^[2] Alin. (2) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 33 pct. 1 din Legea nr. 187/2012.

^[3] Titlul Legii nr. 656/2002 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 187/2012.

^[4] Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din Legea nr. 441/2006.

^[5] Art. 38 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 27 din Legea nr. 441/2006.

(2) Fondatorii vor depune raportul în termen de 15 zile de la data aprobării sale la oficiul registrului comerțului. Registrul comerțului va transmite o notificare cu privire la această depunere către Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, pentru a fi publicată pe cheltuiala societății.

(3)^[1] În cazul societăților^[2] constituite prin fuziune sau divizare nu este necesară întocmirea raportului prevăzut la alin. (1) și depunerea sa la oficiul registrului comerțului în condițiile dispozițiilor alin. (2), dacă proiectul de fuziune sau divizare a fost supus examinării unui expert independent potrivit dispozițiilor art. 243³ alin. (1)-(4).

Art. 39.^[3] Nu pot fi numiți experți:

a) rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv ori soții acelorora care au constituit aporturi în natură sau ai fondatorilor;

b) persoanele care primesc, sub orice formă, pentru funcțiile pe care le îndeplinesc, altele decât aceea de expert, un salariu ori o remunerație de la fondatori sau de la cei care au constituit aporturi în natură;

c) orice persoană căreia, ca urmare a relațiilor sale de afaceri, de muncă sau de familie, îi lipsește independența pentru a realiza o evaluare obiectivă a aporturilor în natură, potrivit normelor speciale care reglementează profesia.

[...]

Art. 73¹.^[4] Persoanele care, potrivit art. 6 alin. (2), nu pot fi fondatori nu pot fi nici administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere și ai directoratului, cenzori sau auditori financiari, iar dacă au fost alese, sunt decăzute din drepturi.

[...]

Art. 101. (...) (2) Actul constitutiv poate limita numărul voturilor aparținând acționarilor care posedă mai mult de o acțiune. (...)

[...]

Art. 108.^[5] Acționarii care oferă spre vânzare acțiunile lor prin ofertă publică vor proceda conform legislației pieței de capital.

[...]

Art. 120. Acționarii exercită dreptul lor de vot în adunarea generală, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă, cu excepția prevăzută de art. 101 alin. (2).

[...]

^[1] Alin. (3) al art. 38 a fost introdus prin art. unic pct. 1 din O.U.G. nr. 2/2012.

^[2] Potrivit art. 18 pct. 31 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012), „În tot cuprinsul legii, sintagma «societate comercială» sau, după caz, «societăți comerciale» se înlocuiește cu termenul «societate» sau, după caz, «societăți»”. În articolele din Legea nr. 31/1990 redactate în prezenta ediție, această înlocuire a fost făcută, acolo unde a fost cazul.

^[3] Art. 39 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 28 din Legea nr. 441/2006.

^[4] Art. 73¹ a fost introdus prin art. I pct. 37 din Legea nr. 441/2006 și este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 82/2007.

^[5] Art. 108 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 82/2007.

Art. 126.^[1] (1) Acționarii care au calitatea de membri ai consiliului de administrație, directoratului sau consiliului de supraveghere nu pot vota, în baza acțiunilor pe care le posedă, nici personal, nici prin mandatar, descărcarea gestiunii lor sau o problemă în care persoana sau administrația lor ar fi în discuție.

(2) Persoanele respective pot vota însă situația financiară anuală, dacă nu se poate forma majoritatea prevăzută de lege sau de actul constitutiv.

Art. 127. (1) Acționarul care, într-o anumită operațiune, are, fie personal, fie ca mandatar al unei alte persoane, un interes contrar aceluia al societății, va trebui să se abțină de la deliberările privind acea operațiune.

(2) Acționarul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de daunele produse societății, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

[...]

Art. 144³.^[2] (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor societății trebuie să îi înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori sau auditori interni și să nu ia parte la nicio deliberare privitoare la această operațiune.

(2) Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soțul sau soția sa, rudele ori afinii săi până la gradul al IV-lea inclusiv.

(3) Dacă prevederile actului constitutiv nu dispun altfel, interdicțiile stabilite la alin. (1) și (2), referitoare la participarea, la deliberarea și la votul administratorilor, nu sunt aplicabile în cazul în care obiectul votului îl constituie:

a) oferirea spre subscriere, către un administrator sau către persoanele menționate la alin. (2), de acțiuni sau obligațiuni ale societății;

b) acordarea de către administrator sau de persoanele menționate la alin. (2) a unui împrumut ori constituirea unei garanții în favoarea societății.

(4) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) și (2) răspunde pentru daunele care au rezultat pentru societate.

Art. 144⁴. (1) Este interzisă creditarea de către societate a administratorilor acesteia, prin intermediul unor operațiuni precum:

a) acordarea de împrumuturi administratorilor;

b) acordarea de avantaje financiare administratorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către societate cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;

c) garantarea directă ori indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor, concomitentă ori ulterioară acordării împrumutului;

d) garantarea directă ori indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;

e) dobândirea cu titlu oneros ori plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor ori o altă prestație personală a acestora. (...)

^[1] Art. 126 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 70 din Legea nr. 441/2006.

^[2] Art. 144³ și art. 144⁴ au fost introduse prin art. I pct. 95 din Legea nr. 441/2006.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică:

a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 de euro;

b) în cazul în care operațiunea este încheiată de societate în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) decât cele pe care, în mod obișnuit, societatea le practică față de terțe persoane.

[...]

Art. 161. (...) (2) Nu pot fi cenzori, iar dacă au fost aleși, decad din mandatul lor:

a) rudele sau afinii până la al patrulea grad inclusiv sau soții administratorilor;

b) persoanele care primesc sub orice formă, pentru alte funcții decât aceea de cenzor, un salariu sau o remunerație de la administratori sau de la societate sau ai căror angajatori sunt în raporturi contractuale sau se află în concurență cu aceasta;

c)^[1] persoanele cărora le este interzisă funcția de membru al consiliului de administrație, respectiv al consiliului de supraveghere și al directoratului, în temeiul art. 73¹;

d) persoanele care, pe durata exercitării atribuțiilor conferite de această calitate, au atribuții de control în cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau al altor instituții publice, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege. (...)

[...]

Art. 183. (1) Din profitul societății se va prelua, în fiecare an, cel puțin 5% pentru formarea fondului de rezervă, până ce acesta va atinge minimum a cincea parte din capitalul social.

(2) Dacă fondul de rezervă, după constituire, s-a micșorat din orice cauză, va fi completat, cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) De asemenea, se include în fondul de rezervă, chiar dacă acesta a atins suma prevăzută la alin. (1), excedentul obținut prin vânzarea acțiunilor la un curs mai mare decât valoarea lor nominală, dacă acest excedent nu este întrebuițat la plata cheltuielilor de emisiune sau destinat amortizărilor.

(4) Fondatorii vor participa la profit, dacă acest lucru este prevăzut în actul constitutiv ori, în lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobat de adunarea generală extraordinară.

(5) În toate cazurile, condițiile participării se vor stabili de adunarea generală, pentru fiecare exercițiu financiar.

[...]

Art. 193. (...) (2) Un asociat nu poate exercita dreptul său de vot în deliberările adunărilor asociaților referitoare la aporturile sale în natură sau la actele juridice încheiate între ele și societate. (...)

[...]

Art. 243³.^[2] (1) Unul sau mai mulți experți, persoane fizice ori juridice, acționând pe seama fiecăreia dintre societățile care participă la fuziune sau divizare, dar

^[1] Lit. c) de la alin. (2) al art. 161 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 35¹ din O.U.G. nr. 82/2007, punct introdus prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 88/2009.

^[2] Art. 243³ a fost introdus prin art. I pct. 165 din Legea nr. 441/2006.

independent de acestea, vor fi desemnați de către judecătorul-delegat pentru a examina proiectul de fuziune sau de divizare și a întocmi un raport scris către acționari.

(2) Acest raport va preciza dacă rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale este corectă și rezonabilă. Raportul va indica, de asemenea, metoda sau metodele folosite pentru a determina rata de schimb propusă, va preciza dacă metoda sau metodele folosite sunt adecvate pentru cazul respectiv, va indica valorile obținute prin aplicarea fiecăreia dintre aceste metode și va conține opinia experților privind ponderea atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii reținute în final. Raportul va descrie, de asemenea, orice dificultăți deosebite în realizarea evaluării.

(3) La cererea comună a societăților care participă la fuziune sau la divizare, judecătorul-delegat desemnează unul sau mai mulți experți acționând pentru toate societățile implicate, dar independent de acestea.

(4) Fiecare dintre experții desemnați în conformitate cu prezentul articol are dreptul de a obține de la oricare dintre societățile care participă la fuziune sau la divizare toate informațiile și documentele relevante și de a face toate investigațiile necesare.

[...]

Art. 256. (1) Lichidatorii nu pot plăti asociaților nicio sumă în contul părților ce li s-ar cuveni din lichidare, înaintea achitării creditorilor societății.

(2) Asociații vor putea cere însă ca sumele reținute să fie depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni – C.E.C. – S.A. ori la o bancă sau la una dintre unitățile acestora și să se facă repartizarea asupra acțiunilor sau părților sociale, chiar în timpul lichidării, dacă, în afară de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor societății, scadente sau care vor ajunge la scadență, mai rămâne un disponibil de cel puțin 10% din cuantumul lor. (...)

[...]

Titlul VIII. Contravenții și infracțiuni^[1]

[...]

Art. 271.^[2] Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fondatorul, administratorul, directorul general, directorul, membrul consiliului de supraveghere sau al directoratului ori reprezentantul legal al societății care:

a) prezintă, cu rea-credință, în prospectele, rapoartele și comunicările adresate publicului, date neadevărate asupra constituirii societății ori asupra condițiilor economice sau juridice ale acesteia ori ascunde, cu rea-credință, în tot sau în parte, asemenea date;

b) prezintă, cu rea-credință, acționarilor/asociaților o situație financiară inexactă sau cu date inexacte asupra condițiilor economice sau juridice ale societății, în vederea ascunderii situației ei reale;

^[1] Denumirea Titlului VIII este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 184 din Legea nr. 441/2006.

^[2] Art. 271 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 33 pct. 2 din Legea nr. 187/2012.